

[Justitsministeren.]

ring i hans økonomiske Forhold. Skyldnerens Begæring om Udsættelse maa fremsettes snarest muligt efter vedkommende Udlægshavers Indgivelse af Begæring om Tvangsauktionen og saa vidt muligt senest paa det til Auktionsvilkåarenes Fastsættelse berammede Møde. Fogeden kan saa give en Udsættelse for tre Maaneder, det vil sige for tre Maaneder ad Gangen, for Udsættelsen kan gentages efter de første tre Maaneders Forløb og i det hele saa længe, som denne Lov skal gælde. Det foreslaas at vedtage Lovforslaget som en foreløbig gældende Lov indtil Udløbet af Aaret 1932. Det er altsaa i egentligste Forstand en Kriselov, som her forelægges.

Udsættelsen kan Fogeden saa efter Omstændighederne gøre afhængig af en efter hans Skøn fastsat Sikkerhedsstillelse. Nu vil naturligvis de, hos hvem der begæres Tvangsauktion, sjældent være i Stand til at yde nogen videre Sikkerhedsstillelse, og det er heller ikke Meningen, at noget saadant i Almindelighed skal kræves; men der kan være Tilfælde, hvor den, som kræver Auktionen afholdt, kan godtgøre, at han vilde lide særlig store Tab, ved at Auktionen blev udsat, og saa kan Fogeden, Dommeren, kræve, at der skal stilles Sikkerhed mod dette ekstraordinære Tab, og ligeledes kan Dommeren, Fogeden, betinge Udsættelsen af Auktionen af, at Skyldneren underkaster sig de Bestemmelser vedrørende Ejendommens Drift, der træffes af en af Fogeden ansat Tilsynsmand. Denne Bestemmelse sigter navnlig til saadanne Tilfælde, hvor den Landmand, hos hvem Auktion er krævet, kunde tænkes at foretage Foranstaltninger paa Ejendommen i de tre Maaneder, som væsentlig kunde forringe dens Værdi. Den Afgørelse, som Fogeden her træffer ved Kendelse, kan særskilt paakæres til Landsretten, uagtet de Kendelser, der ellers fældes under en saadan Tvangsauktion, først kan paakæres til Landsretten, naar hele Forretningen har haft sit Forløb og er tilendebragt.

Dette Lovforslag er af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være meget ønskeligt, om det høje Ting vilde underkaste det en hurtig Behandling, saaledes at man ikke skal kunne faa foretaget en begæret Auktion, inden dette Lovforslag træder i Kraft, som kunde afværges eller udsættes, hvis Lovforslaget var ophøjet til Lov.

Jeg skal dernæst forelægge *Forslag til Lov om Tilførelse til Lov om Rettens Pleje*

af 11. April 1916 om Salærer ved Tvangsauktioner. Naar en Tvangsauktion ikke kan forhindres, er det ønskeligt, at den ikke skal paadrage alt for store retslige Omkostninger. Det værste ved Tvangsauktioner er, at der afstedkommes et Ejer-skifte, hvilket altid medfører Tab, som i Virkeligheden er økonomiske Tab for hele Nationen, men disse forøges jo kun, hvis Omkostningerne ved Tvangsauktionen er meget store. Nu har man den Bestemmelse, at naar der mellem dem, der er mødt for de forskellige interesserede, bliver Strid om Størrelsen af de Salærer, som de forskellige Sagførere, der har mødt under Auktionen, kræver, kan Fogeden fastsætte Salærernes Størrelse; men dette sker sjældent, den ene lader gladelig den anden faa en rigelig Betaling for Møde. Her bringes i Forslag, at selv om der ingen Tvist er mellem de paagældende Parter om Salærrets Størrelse, skal Fogeden nedsætte det, naar han skønner, at det er for stort, saaledes at der, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, er draget Omsorg for, at der ikke i noget Tilfælde kan blive honoreret urimelige Krav som Salær for Møde under en Tvangsauktion.

Hvis ikke vi var kommet ind i en Krisetilstand, vilde denne Bestemmelse aligevel være blevet til Lov, saa snart det i forrige Rigsdagssamling indbragte Lovforslag om Ændring i Retsplejen maatte være blevet ophøjet til Lov, thi i dette Lovforslag er der en Bestemmelse af denne Natur. Det er derfor en Bestemmelse, som egner sig til at være en varig Bestemmelse i Modsætning til den forrige, jeg har bragt i Forslag, som maa være en midlertidig Bestemmelse.

Endelig skal jeg forelægge *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.* Forholdet er jo det, at Loven om Tvangsakkord af 14. April 1905 har været til meget stor Nytte for Byerhvervene. Der er ligefrem organiseret Kreditorforeninger med det for Øje at ordne Tvangsauktioner for næringsdrivende i Byerne, som er kommet i økonomisk Betyk, idet Kreditorerne selv ser deres Fordel ved, at den paagældende Købmand eller Haandværker kan fortsætte sin Forretning, hvilket muligvis derved, at han faar en Tvangsakkord, altsaa at Kreditorerne modtager som fuld Fyldestgørelse en delvis Betaling af deres Tilgodehavende.

Det var jo Meningen, at Landbrugerne lige saa vel som Byboerne skulde kunne faa godt af den nye Tvangsakkordlov. Imid-